

Koranen och dess visdom

Ur Hammudah 'Abd al-'Âtis bok 'Islam i fokus'

Koranen och dess visdom

Koranen är Guds största gåva till mänskligheten, och dess visdom är av ett unikt slag. På det stora hela är Bokens syfte att bevara de tidiga uppenbarelserna och återupprätta Guds eviga sanning, att leda mänskligheten till den raka vägen, att stimulera människans själ, att väcka det mänskliga medvetandet och upplysa det mänskliga sinnet.

Koranen är Guds ord, uppenbarat för Muhammed genom ängeln Gabriel och det ligger utanför den mänskliga förmågan att producera något liknande. Bland Muhammeds samtida fanns människor som obestriddligen ansågs vara bland de största mästarna i det arabiska språket, dessa hade de mest angelägna motiven att skapa en konkurrerande text. Men de kunde inte producera någonting som liknade Koranen, varken till innehåll eller stil.

Muhammed var ingen skolad man, något som han inte hemlighöll. Det är hans största tillgång, att han var analfabet och kom från illiterata människor för att lära hela mänskligheten, läskunniga som illiterata, Guds sanna budskap. Detta är det första faktum som visar på att Koranen är Guds Ord.

Det andra faktumet kring denna unika bok är dess innehålls, och ordnings, oomtvisteliga autenticitet, en kvalitet som ingen annan bok någonsin åtnjuter, eller kommer att åtnjuta. Koranens autenticitet lämnar inga tvivel kring dens renhet, originalitet och textmässiga totalitet. Seriösa lärda, muslimer såväl som ickemuslimer, har fastslagit, utan tvivel, att den Koran vi använder idag är samma Koran som Muhammed mottog, lärde ut och levde efter, och överlät till mänskligheten för fjorton århundraden sedan. Några betraktelser som illustrerar Koranens ojämförliga autenticitet:

1,

Koranen uppenbarades i portioner och stycken men aldrig utan någon form av ordning eller sammanhang. Koranens namn antyder att det redan från början var en bok: "Denna skrift [ar.kitâb, bok] är en vägledning för de gudfruktiga...", "Den är en skrift som övertygar med väldig kraft; ingen

lögn kan komma vid den..." (Koranen, al-Baqarah 2:2 och Fussilat 41:41-42)

Koranens sammansättning och det gradvisa uppenbarandet av dess olika avsnitt var Guds plan och vilja, en vilja som Muhammed och hans anhängare åtlöd: "...Vi har fogat ihop dess stycken till ett väl sammanhållet helt" (Koranen al-Furqân 25:32, se även 75:16-17)

2,

Araberna utmärkte sig för sin extremt förfinade litterära smak vilket gjorde att de kunde förstå och njuta av det bästa av litteratur. Koranen var oomtvisteligt enligt deras smak det mest framstående litterära mästerverk. De rördes av dess storslagna ton och drogs till dess makalösa skönhet. De fann den största av tillfredställelser och den djupaste av glädje i den och de började recitera den och lära sig den utantill. Den var, och är fortfarande, beundrad, citerad och troget omhuldad av alla muslimer och av många icke-muslimer.

3,

Det är pålagt varje muslim, man som kvinna, att varje dag recitera en del av Koranen i bönen och under natten då man hållt sig vaken för att be och dyrka Gud. Att recitera Koranen är för muslimerna en hög form av dyrkan och det är en daglig praxis.

4,

Araberna var generellt sett analfabeter och fick förlita sig på sitt minne för att bevara dikter och texter de tyckte om. De var berömda för sitt skarpa minne med vilket de bevarade sitt kulturella arv. Koranen erkändes av alla människor med litterär smak att vara oefterliknelig. Så de skyndade sig att lägga den på minnet, men bara på det mest vördnadsfulla och respektfulla sätt.

5,

Under Muhammeds livstid fanns det duktiga skrivare och utvalda upptecknare av uppenbarelserna och närhelst han mottog en vers eller en passage lät han sina skrivare skriva ner dessa under hans överséende. Vad de skrev ner kollades och verifierades av profeten själv. Varje ord gick igenom och varje passage sattes i rätt ordning.

6,

Då uppenbarelsen var klar hade muslimerna flera fullständiga nedteckningar av Koranen. De reciterades, memoriserades, studerades och användes för alla dagliga syften. Närhelst meningsskiljaktigheter uppstod, kring Koranens text i sig eller dess betydelse, gick man till profeten för att låta honom avgöra.

7,

Efter Muhammeds död hade många muslimer bevarat Koranen i sin helhet i minnet såväl som i skriven form. Men detta tillfredställde inte Abu Bakr, den första kalifen, som oroades över att förlusten av många av de som bevarade Koranen i minnet i olika krig kunde leda till förvirring kring Koranen. Han konsulterade de ledande auktoriteterna och lät profetens försteskrivare, Zaid ibn Thabit, att sammanställa en fullständig standardiserad kopia av boken i samma ordning som profeten föreskrivit.

Detta gjorde han med hjälp av profetens följeslagare och under deras överinséende. Den sista, fullständiga versionen kontrollerades och godkändes av alla de muslimer som hört Koranen direkt från Muhammed och bevarat den i sina minnen och hjärtan. Detta gjordes på mindre än två år efter Muhammeds död. Uppenbarelserna var fortfarande färskt och levande hos skrivarna, hos de som bevarade den i minnet och hos de andra av profetens muslimska följeslagare.

8,

Under 'Othmans kalifat, 15 år efter Muhammeds död, distribuerades kopior av den sammanställda Koranen till de nya områden som kommit i kontakt med Islam. Invånarna där hade inte sett eller hört Muhammed. På grund av regionala och geografiska faktorer läste de Koranen med en något annorlunda accent. Olikheter i recitation och intonation började uppstå och blev orsak till dispyter muslimerna emellan. 'Othman handlade snabbt för att gå denna situation till mötes. Efter ömsesidig konsultation med de ledande auktoriteterna lät han bilda en kommité bestående av fyra män valda bland de tidiga upptecknarna av uppenbarelsen. Alla kända kopior samlades in och ersattes av en standardutgåva som skulle användas i enlighet med Quraysh dialekt och accent, vilken var Muhammeds egen dialekt och accent. Denna dialekt anammades och användes som standard då den var den bästa av dialekter och den dialekt som Koranen uppenbarades på. Sålunda stabiliserades och Koranen till den dialekt och accent som mannen som mottog den använde. Och från denna tid och framåt har samma standardversion använts utan minsta förändring i ordalydelse eller ens punkttering.

Utifrån dessa betraktelser har de lärde konkluderat att den Koran som vi har idag är den samma som då den först kom ned, och den samma som den alltid kommer att vara. Det har aldrig gjorts något tillägg till den; aldrig har något dragits ifrån den och aldrig har det förekommit någon som helst korruption av den. Dess historia är klar som dagsljus; dess autenticitet är oomtvistelig; och dess fullständiga bevarande står utom allt tvivel.

Koranen är full av ojämförlig visdom vad gäller dess källa, dess karakteristik och dess dimensioner. Vidomen i Koranen stammar från dess författares visdom, och denna författare kan inte vara någon annan än Gud själv. Den stammar också från bokens fängslade kraft, den är oefterhärmlig, vilket är en utmaning för varje litterär och kunnig människa. Koranens realistiska infallsvinklar, de praktiska lösningar den ger på mänskliga problem och de ädla mål den sätter för människan visar på att Koranens visdom är av en speciell visdom med speciell karakteristik.

Dynamik

En av de viktigaste kännetecknen hos den Koranska visdomen är att den inte är av ett statiskt eller torrt slag. Det är en slags dynamisk visdom som stimulerar sinnet och livar upp hjärtat. I denna visdom ligger en levande dynamik och en rörande styrka som omvittnas av historiska fakta såväl som av Koranen självt. Då Muhammed först förde fram Guds kall var hans enda makt Koranen och hans enda visdom var Koranens visdom. Koranens genomträngande dynamik är formidabel och oemotståndlig.

Det finns en mångfald av exempel på hur de mest dynamiska personer och de mest övertygande argument inte kunnat nå upp till samma nivå som Koranens dynamiska visdom. Gud talar om Koranen som en ruh eller som ande och liv, och som ett ljus med vilket Guds tjänare leds längs den raka vägen.

"...Men vi har gett dig detta budskap som ett ljus med vilket du skall leda dem Vi vill av Våra tjänare, leda dem till den raka vägen, vägen till Gud som allt det som ryms i himlarna och som jorden bär tillhör." Koranen Ash-Shûra 42:52

"Om vi hade uppenbarat denna Koran för ett berg, skulle du helt säkert ha sett det rämna av fruktan för Gud. Sådana liknelser framställer Vi för människorna för att stämma dem till eftertanke." Koranen Al-Hashr 59:21

Nyckelorden här är ruh och sada'a, vilka innebär att Koranen ger liv,

friskar upp själen, utstrålar ett vägledningens ljus och rör föremål som tycks vara orörliga. Detta är den typ av andliga dynamism med vilken Koranen talar.

Genomförbarhet

En annan väsentlig karakteristik hos Koranen är dess genomförbarhet. Den hänger sig inte åt önsketänkande. Inte heller kräver dess lärdomar det omöjliga eller driver iväg på ljusröda skyar av ouppnåeliga ideal. Koranen accepterar människan för vad hon är, och uppmuntrar henne till att bli det hon kan bli. Koranen dömer inte ut människan som ett hjälplöst eller hopplöst väsen, dömt från födseln till döden och dränkt i synd från livmodern till graven, utan avbildar henne som ett nobelt, ärevärdigt och distingerat väsen. Genomförbarheten av de Koranska lärdomarna etableras av Muhammeds och muslimernas exempel genom tiderna. Koranens speciella infallsvinkel ligger i att ens instruktioner tar sikte på människans allmänna välfärd och vilar på de möjligheter som ligger inom människans förmåga.

Måttfullhet

En tredje karakteristik är den måttfullhet och harmoni som ligger mellan det himmelska och det mänskliga, det spirituella och det materiella, det individuella och det kollektiva osv. Koranen uppvisar en uppmärksamhet inför alla livets fakta och alla människans behov och behandlar dem på ett sådant sätt att de hjälper människan att inse det nobla målet med hennes tillvaro. Av denna orsak - måttfullheten - talar Koranen om muslimerna som en "mellan nation" (2:143) och med denna mitthet 'klassificeras' de som 'det bästa av folk' som någonsin har utvecklats bland människorna, då de påbjuder det goda och förbjuder det onda, och tror på Gud. (3:104, 110).

"Och vi har gjort er till ett mittens samfund, för att ni skall stå som vittnen mot alla människor, och sändebudet vara vittne mot er. (Koranen, al-Baqarah 2:143)

Ni utgör det bästa av samfund som fått uppstå bland människorna: ni anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och ni tror på Gud." (Koranen, Al-imrân 3:110)

Koranens visdom fungerar i tre väsentliga dimensioner: inåt, utåt och uppåt. Inåt penetrerar den hjärtats innersta kammare och når sinnets djupaste plan. Den siktar på det sunda kultiverandet av individen inifrån.

Denna penetration inåt är olikt och djupare än allt annat lagmässigt eller etiskt system, då Koranen talar i Guds namn och hänvisar alla frågor till honom. Koranens utåtriktade funktion omfattar alla livets aspekter och täcker hela spektret av principer för människornas göromål, från de mest personliga till de mest komplexa internationella relationer.

Koranen når områden som är okända för alla sekulära lagsystem eller etiska kod, och som är otillgängliga för alla populära religiösa doktriner. Vad som är utmärkande för Koranen i detta hänseende är att den behandlar människans transaktioner på ett sätt som ger dem en smak av det Gudomliga och ett moraliskt anstråk. Den gör Guds närvaro i alla transaktioner kännbar och erkänner Honom som den yttersta källan till vägledning och det ultimata målet för varje handling. Koranen är människans andliga guide, hans lagsystem och etiska kod, och, framförallt, hans levnadssätt.

I sin uppåtriktade funktion fokuserar Koranen på den Ende Högste Guden. Allt som varit, allt som är och allt som kommer att bli till, måste kanaliseras och betraktas genom detta fokus, Guds aktiva närvaro i universumet. Människan är blott en 'betrodd medarbetare' i Guds utsträckta domäner, och den enda orsaken bakom skapandet av henne är att hon skall dyrka Gud. Detta är ingen föreskrift, dock, för avskildhet eller ett passivt tillbakadragande från livet. Det är en öppen inbjudan till människan att bli det sanna jordiska förkroppsligandet av Guds storslagna kvalitéer.

När Koranen i sin uppåtriktade aspekt fokuserar på Gud öppnar den upp nya horisonter för människans tänkande, vägleder henne till ojämförliga moraliska kvalitéer och gör henne bekant med fridens och godhetens oändliga källa. Erkännandet av Gud som människans yttersta mål är en revolution mot de populära trenderna i mänskligt tänkande och de religiösa doktrinerna, en revolution vars syfte är att frigöra människans sinne från tvivel, befria själen från synd och befria medvetandet från förtryck.

I alla sina dimensioner är Koranens visdom avgörande. Den varken dömer ut, eller torterar 'köttet' och glömmar heller inte bort själen. Den förmänskligar inte Gud, och gudomliggör inte människan. Allting placeras noggrant där det hör hemma i skapelsen. Där finns ett proportionerligt förhållande mellan handling och belöning, mellan medel och mål. Koranens visdom är inte neutral. Den är krävande och dess krav välkomnas glatt av alla de som välsignats med uppskattning och förståelse.

Koranens visdom manar till sannhet i tanke och fromhet i handling, enhet i mål och god vilja i varje avsikt.

”Denna skrift – härom råder inget tvivel – är en vägledning för dem som fruktar Gud och ständigt har honom för ögonen...” (Koranen, al-Baqarah 2:2)

”Detta är en helig skrift som Vi har uppenbarat för dig, för att du skall leda människorna ut ur mörkret till ljuset enligt deras Herres vilja, till den väg, som för till den Allsmäktige, som allt lov och pris tillhör, till Gud som är herre över allt det som himlarna rymmer och jorden bär.” (Koranen, Ibrâhim 14:2-3)